

ellentétpárhuzamok ellentétpárhuzamok ellentétpárhuzamok ellen
tétpárhuzamok ellentétpárhuzamok ellentétpárhuzamok ellenté
tpárhuzamok ellentétpárhuzamok ellentétpárhuzamok ellenté
tpárhuzamok ellentétpárhuzamok ellentétpárhuzamok elle
ntétpárhuzamok ellentétpárhuzamok ellentétpárhuzamok
ellentétpárhuzamok ellentétpárhuzamok ellentétpár
huzamok ellentétpárhuzamok ellentétpárhuzamok e
llentétpárhuzamok ellentétpárhuzamok ellenté
tpárhuzamok ellentétpárhuzamok ellentétpá
rhuzamok ellentétpárhuzamok ellentétpár
huzamok ellentétpárhuzamok ellentétp
árhuzamok ellentétpárhuzamok ellen
tétpárhuzamok ellentétpárhuzamo
k ellentétpárhuzamok ellenté
tpárhuzamok ellentétpárhuz
amok ellentétpárhuzamok
ellentétpárhuzamok el
lentétpárhuzamok el
lentétpárhuzamok
ellentétpárh
zamok elle
ntétpárh
uzamo
k e
l

Debreczeny
György
ellentétpárhuzamok

Debreczeny György

ellentétpárhuzamok

Szerkesztő: Rózsa Endre
Kiadó: Móra Ferenc Könyvkiadó
Kiadás helye: Budapest
Kiadás éve: 1982
Kötés típusa: Fűzött papírkötés
Oldalszám: 107 oldal
Sorozatcím: Kozmosz Könyvek
Nyelv: Magyar
Méret: 19 cm x 17 cm
ISBN: 963-211-531-7

TARTALOM

MÁS

TÜKÖR BEESETT ARCUNK ELÉ

TÜKÖR BEESETT ARCUNK ELÉ
LÁTVÁNYOK KÁVÉZÁS KÖZBEN
A LIFTAKNÁRA VIGYÁZZ!
HARMADNAPJA
ZSOLTÁR
NOVEMBERTŐL ÁPRILISIG
MÁSHOL
TANMESE
MIRE MEGISZOM
MERŐLEGES SZELŐK TÉTELE
KÖLTÉSZET
APOLLINAIRE SÍRJÁNÁL
NOVEMBERI NAPSÜTÉS

A VERS BEÉRÉSE

FELLÖVIK A PIROS RAKÉTÁT
GYERMEKVERS FELNÖTTEKNEK
ÜNNEP SÁRGABETŰS
HONNAN HOVÁ?
MERRE MEDDIG?
TÍZ SOR NÉVNAPOMRA
ACÉLPARIPÁK KÖZT
IDEJE JÖTT
ESTI RETTEGÉS
A MEGMÉRGEZETT VIRRADAT
MÚLTIDŐ
RÉG ELKÖLTÖZÖTT...
MIFÉLE MADÁR VAGY?
A VERS BEÉRÉSE

ITT VAGYOK

ELMÉLKEDÉS
VÁRATLANUL JÖSSZ
VALÓSZÍNŰTLEN NYÁR
ÉJSZAKAI ELŐADÁS
KEZÜNK KIRÁLYSÁGA
RAGOZÁSI GYAKORLAT
VISSZAFELE
ITT VAGYOK...
HÁROM KÍVÁNSÁG
ÉRTEKEZÉS A SZEPLŐKRŐL
SE TE SE ÉN
ÖFELSÉGE
PERSPEKTÍVA
A MÉLTÓSÁG HUSZADIK MENETSZÁZADÁBAN
HÍR
APRÓHIRDETÉS
VENDÉGESKEDÉS
ATOMZSOLTÁR

TÁRSADALMI HŐSKÖLTEMÉNY
A XX. SZÁZAD EMBERE
ÖRÖKÖS MÁSODOSZTÁLY
KONSTELLÁCIÓ
PRÓFÉCIA
DISSZONÁNS DAL
A BETEGET KÓRHÁZBA SZÁLLÍTJÁK
RÉSZVÉTEL
A CSODA ELMARAD

HÓDOLAT A HAGYOMÁNYNAK

A SZÉL ÁTKEL A VÁROSON
ÖNVÁD ÉJNEK IDEJÉN
CSENDÉLET
LEVÉL DOMONKOS ISTVÁNNAK
VERSIKE
MEGŐRÜLTEM
SZESZBE MÁRTOTT DÉLUTÁN
ELLENTÉTPÁRHUZAMOK
ARTE LEGIS
KAKUKKOS KÖLTEMÉNY
A BÖLCS KÁDI
HÓDOLAT A HAGYOMÁNYNAK
HAZAKÜLDÖTT TUDÓSÍTÓNK ÜNNEPI KAPUTELEFONJELENTÉSE A LEGFRISSEBB
ESEMÉNYEKRŐL AVAGY A VONALBAN ÉN – MERT NINCS KAPUTELEFONUNK
ÉS EGYÁLTALÁN ...

IGAZ TÖRTÉNET

AZ ARCOM
FÉKUTAK VÁNDORA
EMPÁTIA
CSAK ESTE VAN
KÉT ZIGÓTA MIATT
AZ ÉPPEN VÁRHATÓ ELJÖVETELE
HELYZETSZONETT I.
HELYZETSZONETT II.
IKSZEDIK VILÁGHÁBORÚ
MÉG VISSZANÉZ
MÉLYINTERJÚ
SZONETT MARS MARSALLHOZ
IGAZ TÖRTÉNET

MÁS

Más nappalok
más éjszakák
más disszonanciák
Az idegek szövőszékein
másoknak szövünk ruhát
Megbotlunk
az ingerküszöbben
de szemünket nem felhőzi homály
tudjuk
azt utak
már nem vezetnek sehová
Zsebünkből
kilóg
a ginesüveg
megteremtjük a költészet az esőben
Elfelednénk:
bőrünk az új se lesz kevésbé feszes

TÜKÖR BEESETT ARCUNK ELÉ

TÜKÖR BEESETT ARCUNK ELÉ

Két csáppal az ismeretlen éjben
vezetékek vérét kiszívni
kanyarogni girbegurba mennyben
a tetszhalott házak sorfala közt
valami keresni nem találni
úgy dideregni mintha fáznék
a jég hátát megsimogatni
visszaköszönni a kutyáknak
akiket a hold is megugat

Felnyergelni a nyugtalan paripát
felnyergelni és itt maradni
elolvadni a tavalyi hóval
valamit keresni nem találni
a fákat nevükön szólítani
az örülteket anyanyelvükön
öltözni hogyha kell havazásba
a dal ne csak fehér gyolcsing legyen
de égbe röpködő madár
rakétának utolérhetetlen

Tükör beesett arcunk elé
hogy barázdáit jobban lássuk
árkaiba bele ne essünk
arc a magányos tükör elé
valamit keresni nem találni
dobálni automatákba pénzt
ők megbízható bérenceink
hallgatnak mind kinek szólni kéne
mennybe megy aki lezuhan
eb ura kékszubbonyos ég

Magam is iszom örökös mérget
leöntöm vele fehér ingem
ki korán kel csak halált lel
hiába győzi le az acélt
eltemetik a barna földbe
valamit keresni nem találni
tűvé tenni a világot
csak egy szalmakazal miatt
kiégett lepedők aszálya
milyen kalászt fog majd teremni

Az idő farsangi mulatság
felvenni legújabb álarcunkat
kanyarogni girbegurba mennyben
a tetszhalott házak sorfala közt
valamit keresni nem találni
de nem keresve rátalálni
mégis megmérgeződni reggelig
teremteni hazát a füstnek
zsebet a kéznek a késnek
a villamosbérletnek

LÁTVÁNYOK KÁVÉZÁS KÖZBEN

Árnyak kúsznak a könnyűléptű
tornyok tetején túlra újra
távoli tűzmezőn aratás
elvesztése a könnyűvérű
kataton képzeteknek

s tülekedés gyökerek alá
gyülekezés gyökerek alatt –
Mindannyian hősi halottak
vagyunk kik élünk

Dínom-dánom delírium
a légutakat lezárták
a feltámadást elnapolták
ó föld fémhulla-
dékai fegyverek

Cigarettafüstbe költözött
az isten is ki nincs
de a törvényen túli kopaszság
már-már megfésülhető

A LIFTAKNÁRA VIGYÁZZ!

Éjszaka volt
a kövek szívünkbe zártak
A halál még nem szeretőm
Mostanában nem érvényes rám
a tömegvonzási törvény
szemeteskocsik forgó
kései közt lebegek
az ég se sóhajt fel
léptem alatt
de valamerre a fejemben a vízesések

Szívem mellékörejeit
hallom a fájdalomküszöb
kitolódott dobhártyám csak
ritkán reccsen össze

Egyébként nem leigázás
csak önkéntelenül gondoltad
annak

De a liftaknára vigyázz!
Ki tudja mire lehet még jó
egy ilyen ereklýe?

HARMADNAPJA

Már harmadnapja
hiába fújjuk a harsonákat
Ki mondja meg nekünk
hogý kerültünk ide
almacsutkák közé?

Valaki
lerágott csontokkal dobál
és ver bennünket szemmel
valaki
halálhírünket költi

Már harmadnapja
hiába fújjuk a harsonákat
Éjjel esett a hó
mindjárt véres is lett
de aztán tavasz lett
Ki mondja meg nekünk
miért harangoznak?

Megint harangoznak

ZSOLTÁR

Pilinszky Jánosnak

Uram
azért adsz nekem erőt hogy elcsigázz
s megteremted a fényt hogy lássam:
árnyékok árnyéka lehetek csak

Nagy tüzeket gyújtani nem tudok
Uram
rólunk csak énekelhetek rekedt dalos
de lám: perzsel néha a hangom

Nagy vizek sodrában nem élhetek
csak erek patakok sosem a tenger –
Hát ők lesznek az én tengerem
Uram!

NOVEMBERTŐL ÁPRILISIG

Novembertől áprilisig
enyém a táj
söpörhetem
a lehullott leveleket
a fák megdicsőült
vörös hajszálait
nézhetem a kopasz
bokrokat fákat:
az ősz fodrásza
gyors munkát végzett

Novembertől áprilisig
enyém a táj
a hó elveszett fogsorát
kereshetem
a földön s a kémények
kitátott szájában
akik sose mosnak fogat
estére mindig
feketét köpnek
reggelre leomlanak –
ha akarnak

Novembertől áprilisig
enyém a táj
enyém a part a víz
a csónakok
a halak csalik
horgászbotok
enyém a stég az ég
a föld a ház
enyém itt szőlő
bor borospohár
méreg méregpohár

Novembertől áprilisig
enyém a táj
enyém a kicsorbult kés
a törött kard: fegyvereim
A jég: egyetlen páncélom
mi vesztém is lehet

Mégis mikor elindulok
kopott táskámban
szárnyak és glória:
a menny leltári tárgyai

MÁSHOL

ó az intubáló
felszerelés hiánya
világraszóló jelenlét
a villanykörték beérnek
évek múlva célba
de mindig más az éjszakás
tehát acélba öltözik
ahogy ilyenkor szokás

máshol az állomásról
sohasem indul vonat
s a gondokat tetézi csak
ha mégis elindul a sereg
aztán nyáron is dideregnek
az emberek magukat bombázzák
lábukat tengerben áztatják
mintha rossz lavórban

ez ő a negatív kitevőn
létező szemfesték-szédület
kérdésüket az idő sem
válaszolja meg kedvesem
próbálja meg a levegőt
átúszni háton naponta
madártollal lebegni együtt
s kérdezzem talán valami mást

TANMESE

Restár Sándornak

a gazdasági vezető
a bélyegzőpárnára
hajtja fejét
a nyáj kihajt
a karámból
szamárfül búcsút int
– hát megérkeztünk

a kalauz lecsöngeti
élete nagy operáját
a vakbélműtétet
de emeljük a tétet
(a sárig)

az irodáig villamossal
megyek
az irodától a lakásig
villamos *visz*

föl kell öltözni
nyáron is
(jól)

MIRE MEGISZOM

az elektromos zsiráfok
eget horzsoló nyakáról
lehullik majomkenyeres
pajtások osztzkodnak
a hiányzón
én benzinbűzben botladozó
ki mindig a nappal
gőzölgő barna méreggel
gyilkolom gyomromat
két cukorral fékez

a beton-barlang medvéje
fotelban ülő mindenevő
kerékkel bűvészkedik
sötétben pedálra hág
a lámpák díját elnyeri
futószalag rohan
a lihegő rámutat
fehér rúd füstölög
szúrkálom szívemet
kevergetem jelez

felfeketélik a csend
bekötött szeme
homlokán a verejtékcsepp
forrássá teljesedik
az egymást üldöz lábakba
beleszeret a szél
kerék forog
elveszejtem ereimet
néma dervis üvölt befelé
mire megiszom bekanyarodik

MERŐLEGES SZELŐK TÉTELE

Felszeleteli a kenyeret
elvágja a kezét
    a lábát
    a köldöksinórt
    a telefonsinórt
    a visszavonulás útját
    a kötelet –
s kenyérrel kínálja
    a földbe
        zuhanót

KÖLTÉSZET

– egy szerkesztőnek –

I.

A költészet fűfamadár
csönd csöndes csöndülése
koronázási műtét
három és fél ülésben

II.

HA LÉGYPAPÍR LENNÉK
MADARAT LEHETNE
VELEM FOGATNI

APOLLINAIRE SÍRJÁNÁL

A macska ül a síron a napsütésben
és mosakszik
Ül a macska a síron a napsütésben
és mosakszik
A síron ül a macska a napsütésben
és mosakszik
A napsütésben a macska ül a síron
és mosakszik
Ül a síron a napsütés és a macskában
mosakszik
A mosakodás ül a síron és a macska
napja süt
Ül a sír a macskán és a napsütésben
mosakszik
A napsütés ül a síron és a mosakodás
megmacskásodik

A megmacskásodott napsütés sírva
mosakszik:
Elered az eső
A kép eltörli önmagát

NOVEMBERI NAPSÜTÉS

Milyen szépen süt ma a nap:
a hordágyra is rásüt a nap
a fehér lepedőre rásüt a nap
a hordágyon fehér lepedővel
letakart halottra rásüt a nap –

Majd a fiúk – –
(– Exitus a hatvankettesben
– Jó jó megyünk)

Milyen szépen süt ma a nap
pedig már novembert írunk
a lábcédulákra

A VERS BEÉRÉSE

FELLÖVIK A PIROS RAKÉTÁT

Ott lakunk a pinceajtó tövében
és látjuk a nap sötét hátsó udvarát
mikor felbőgnek a szirénák

Szúnyogok szavával szól az este
boája testünkre tekeredne
s a copfos madonnák napfényben
ellebegnek előttünk

Tegnap kettőt lelőttünk
az ellenséges cserebogarak közül
de jött helyükbe száz szitakötő

Zajlik a béke világháborúja
s akaratlanul is hasra vágódunk
mikor fellövik a piros rakétát
a Balaton-parton

Vajon lesz-e vihar?

GYERMEKVERS FELNŐTTEKNEK

Felnyitják az atomsorompót
mikor elment az atomvonat
és a következő gondolat
kiszökik a túl szűk sorokból

Most zárják be a sírboltokat!
menjenek haza az eladók
ha már úgyis minden eladó
s zabálják meg a sírcsokrokat!

Az ősz sárga rohamkocsija
most éleszti újra a nyarat
aztán majd elmehetünk haza –
hazamehetünk ha nincs hova

A galambok atombombáját
kioldja kloáka-pilóta
s boldog lehet az idióta
hogya megtiszteli kalapját

ÜNNEP SÁRGABETŰS

Ez a fák utolsó tánca a széllel
és öngyilkos utak feltépett inge –
kifordult mellkosarukból
messzire gurult a nyár

Ez a fák utolsó tánca a széllel
földet rengető keringő
és ringó derekak akár ha násztánc
mintha nem is október ólma
de májusi menyegző első
vakító alumínium-szárnyalás

Ez a fák utolsó tánca a széllel
első ünnep az évben s az utolsó –
sárga könnyekkel megsíratott
sárgabetűs

HONNAN HOVÁ?

Honnan hová?
Egyre följebb a föld alól
vagy a földről a föld alá?
Egyik cipőből a másik szögbe
vagy a keresztről a kő alá?
Honnan hová?
Egyik harcból a másikba
vagy onnét a harmadikba?

MERRE MEDDIG?

Merre meddig
ti nyár kutyái
húséges zöld ebek
ha itt az ősz?
Vicsorogtok-e majd
ha holt levelek
terhe alatt
görnyed a szél?
Megugatjátok-e
az őszt mi örök
s a hervadást
a halhatatlan
halálosat?
Megálltok-e némán
egy percre
a szétlőtt szirmok előtt?

Ti nyár kutyái
hűséges zöld ebek
ha itt az ősz
merre?
meddig?

TÍZ SOR NÉVNAPOMRA

Piros kockák piros abroszok között
átfesthető áprilisi éjben
huszonegyedik éjszakában
György kényelmes szent
ki ma se győztem sárkányt se sátánt

Igéim kimondhatatlanok
Csak a kövekről lepergő léptek
az egyre fáradtabb főnevek
s a lakhatatlan címerek
hol nem időzhettem már tovább

ACÉLPARIPÁK KÖZT

Nem nézel idegen ablakok mögé
tudod csak magadat láthatod ott is
Ezerszer inkább szédelegsz
szélsebes acélparipák közt
sekély sínekben bokáig
térdig
derékig

Vonat tolat s meglátod arcodat
egy pocsolyában
Az őrház előtt mindig megtorpansz
s csak jönnek a felnyergelt paripák
Halálok acélparipák léha lódögök!

Nézz hát idegen ablakok mögé!
Megláthatod ott is magadat!
Inkább tüzekbe költözz!
Lakj szétlőhetetlen szívekben!

Mert a lökhajtásos lódögök kora jön
elsötétített szemünk szüretelése
ünnepe kilyukasztott koponyáknak

IDEJE JÖTT

A késem alatt elvérző paradicsom
köldökömből kihajt
fává terebélyesedik minden
gyümölcse vérem egy cseppje
Csattanj kertkapu kétágú
korbácsa hogy verssé
emelhesselek téged is
Gyarpodj fenyő
hogy tűiddel varrhassam meg
szakadt nadrágomat
a szőlő felcseperedő
fürtjeitől eltakartan
Mert eljött a papír s a toll
birtoklásának ideje
Igába hajtlak
te homlokom mögötti
fölfedezetlen Amerika

ESTI RETTEGÉS

Ágh Istvánnak

Korán indulok sohase érek
másfelé hív a vörös csontvelő
Megbéklyózott nyúlványok szökellése
a tegnapi évből ennyi maradt
a nagy hidegben a hó is elolvadt
s a borotvaszappan tétovasága
törékeny arcok repedéseibe
lopta be magát
és a cserepek fölött szakadatlanul
megállíthatatlanul vérzik az ég

Megfojt az oxigén
lábszag-tündérek
a lepra-mennybe vezetnek
csigaházakban száguldozok:
belső vérzés kifelé
Az éjszaka hegyekkel küszködtünk
kidőlt ajtók jelezték vonulásunkat
a rostok megmarkolhatatlan telébe

Nem megyek sehova
nem maradok sehol –
a kutyák úgyis megugatnak

A MEGMÉRGEZETT VIRRADAT

Patkányméreggel behavazott
rózsákra virradunk
boroshordók gyilkosai
Lebegnénk a madárcsicsergés tetején
fürödnénk a nők hónaljánál eredő patakokban
s barátaink lennének az őrt álló útszéli fák
de a ránk szegezett gesztenyevirág-géppisztoly
elől akkor sem menekülnénk

Belsőnket csontszú dicsőíti
A kígyó méregfogát már kihúztuk
hiába
szelídségével mart meg
a csontig fedetlen múmia csalogat
akivé majd mi leszünk

Ereink még sebes sodrású folyók:
beleesünk
partra vergődünk
újra beleesünk

MÚLTIDŐ

Csoóri Sándornak

Későn érkezem ide is
Már csak a sápadt őrtüzek
kihúlt kezek

Dongók döglettek
lezuhant bombázórepülők

Későn érkezem megint
Már csak a rózsá-tetem

s a törött tányérok
mikből
a halált habzsolta valaki

Múltidő:

kifeslett ingek
vörös kardvirágok
múltideje

Már késő
letörölni róluk a vért

RÉG ELKÖLTÖZÖTT...

Őszi napsütésben a házak
golyó-lyuggatta bőre alól
csontok fehérlenek
Az ócska kapukat hiába
döngetem Senki nem felel
Rég elköltözött aki itt lakott
Fűvé avarrá kárhozott

Az őszbe vesznek lépteim
s tudom csak én tudom
belehalunk a napsütésbe

Hullni készülő levelek mögül
szürke madarak énekelnek
Csontok fehérlenek a házak
golyó-lyuggatta bőre alól
őszi napsütésben

MIFÉLE MADÁR VAGY?

Nagy László emlékének

A láz miféle madara vagy
hogy elsorvadnak félúton a kések
megbokrosodott lovak miféle mennyországa?
S mondd mért dobtad le május-mocskos inged
ha már kinőttél verset hazát és éjszakát?

Homlokod körül ősz van itt tavasz
szégyentelenül zizegő zöld fák fénykora
kemencék karácsonya tollázkodó tűz
de kilőtt országok hol páncélöklöl a kéz
s a vitéz hiába néz az égre
csak a kék
csak a fekete
a meghasonlottak menete más ég alá

Mi nem kívánunk jó éjszakát neked
ki felröppentél az éjből váratlanul
Párkányunkra leszállnak a galambok
de nem tudjuk *te* melyik vagy
melyik madara a láznak?

A VERS BEÉRÉSE

Bekerítenek a cserebogarak
nehézbombázói a barnák
a nap pár fénykévét odarak
s a levelek nem dicsőülnek
avarrá

Kigyújtanád az ősi tüzeket
nap tépte nyári délután
de már elkésett az üzenet –
csak múlik dél a dél után

Húsz évem valahol elveszett
ásom feláshatatlan kertemet
nézem a nyár felségjeleit

és kószolgom mérges füveit
mikor megmérgeződik a gondolat
s a vers beérik lehull
és elrohad

ITT VAGYOK

ELMÉLKEDÉS

én mint poén?
nagyhatalmak pingponglabdája?
Versenybíró a világháborúkban?
fonákkal nyezett szerváitok
kínai mesterséges holdak-e?
valóban ma van az első láztalan napom?
aktatáskámban örület-hatalom?
lehet hogy sohase volt aktatáskám?
egyetlen iránytűm az irányítószám?

VÁRATLANUL JÖSSZ

Váratlanul jössz: arcod kisimult isteni térkép
én kórházakban bohóckodok fehérben
Látod micsoda görcsök működnek bennem
micsoda súlyerők süllyesztenek engem fölfelé
micsoda felhajtóerők emelnek víz alá
hogymindig elvesztem kulcsomat
de talán éppen így leszek majd könnyebb
ha egyik cigarettát szívom a másik után
s még csak nikotin-mennybe se jutok

Nem megy ki belőlem ez a füst az a baj
hiába szellőztetek már évek óta
hiába tárok ki minden ajtót ablakot
Csak nézem arcodat s szemed kezéd
csak megcsókolom hófehér nyakad
hol éppen olyan a bőröd mint máshol
csak arra gondolok
hogymindig rólad kéne verset írni
ki váratlanul jössz
s arcod kisimult isteni térkép

VALÓSZÍNŰTLEN NYÁR

Micsoda valószínűtlen nyár ez
drótok nélkül üzenünk egymásnak
és éjszakánként is süt a nap
cigarettaéknak hódoló léggömb
energiája zöld lavináknak

Még hazavárnak ajtók ablakok
falak de többet nem megyek haza
ha otthon lehetek máshol is
s verseket teremnek az évszakok –
de hány tél telik el egy nyár alatt?

Nem vártalak a tavasz hozott meg
nem esküdtünk ásóra kapára
boronára ahogy mesében
nem esküdtünk mágneses szalagról
szóló harang dicső borongására

Aztán másnap jöttek a madarak
füben ugráló szárnyas istenek
éreztem meg vagyok kötözve
de nem láttam sehol a madzagot
és bonyolult lett minden hirtelen

És mindennek felett az a mélység
az elhasznált jelképekkel teli
(pénteken mondunk csütörtököt?)
S mintha a távolból isten szólna
vagy csak hallucinálna valaki?

ÉJSZAKAI ELŐADÁS

Felemelt kezed a kivilágított ablak mögött
még eljátssza az integetés mozdulatait
vékony alkarod és hosszú ujjaid
éjszakai előadása ez a nagy bábszínházban
aztán sötétségtől maszatosan indulok haza
hátrálva a fényforrások felé
vagy csak cigarettával a számban valamerre
mert szétszéledő közönséged én vagyok
titokban az újabb bemutatót várom talán
s majd másnap délelőtt a feketekávé után
az emlékek filmjét levetítem
megpróbállak újra verssé varázsolni

KEZÜNK KIRÁLYSÁGA

Először az ősz
aztán a lebegés az őszben:
sosem sejtett kezed
a kezemben
sosem sejtett kezem
a kezekben:
kezünk követel
országot királyságot

De jobb kezünk
ki tudja hova gondol
de bal kezünk
ki tudja mire gondol?

Jobb kezünk a nyárra gondol
bal kezünk is a nyárra –
már sárga kévék a fejedén
s az enyém is
egyre több ezüst

RAGOZÁSI GYAKORLAT

Ezt a fekete csúszómászót
ujjaim igájába fogom
megjátsszom kedvenc számaimat
a sorsoláson hangodat nyerem
főnyereményt
óóó motyogom meghatódva
ahogy illik
mielőbb lyukas zoknimba
behelyettesíteném
a másodfokú egyenlet
megoldó képletét
aztán ikszegykettő egyenlő
motyogom meghatódva
és látom
a megoldások száma végtelen

Ezt a fekete csúszómászót
ujjaid igájába fogod
megjátsszod kedvenc számaidat
a sorsoláson hangomat nyered
főnyereményt
óóó motyogod meghatódva
ahogy illik
mielőtt lyukas zoknidba
behelyettesítenéd
a másodfokú egyenlet
megoldó képletét
aztán ikszegykettő egyenlő
motyogod meghatódva
és látod
a megoldások száma végtelen

Aztán ugyanez
minden lehetséges változatban
(A tárgyas ragozás marad)

VISSZAFELÉ

Sötét az utca visszafelé
Nem vagy itt: látod éjszaka van
Látod a fák is visszafelé
december kopasz katonái –
már a téli egyenruhában

Sötét az utca visszafelé
vaksin hunyorognak a lámpák
Nem vagy itt: látod éjszaka van
A szavak most jutnak eszembe
miket holnapra elfeledek

Sötét az utca visszafelé
házáig még hosszú az út
talán nem is lesz vége soha
Nem vagy itt: látod éjszaka van
s mit ér a sötétben az ének?

Sötét az utca visszafelé
Toronyiránt megyek de mégis
mintha mindig csak körbe-körbe
Hazatalálok még valaha?
Nem vagy itt: látod éjszaka van

Sötét az utca visszafelé
Lehetnék akár egymagam is
didergő bús téli körmenet
imádság és szent ének nélkül
kereszt és hozsanna nélkül
Nem vagy itt: látod éjszaka van

ITT VAGYOK...

Itt vagyok szoba zöldje erdő négy fala közt
ide zártam be magam bár nem akartam
hatalmas hamutartók közé a földöntúli füstbe
Ujjain nikotinsárga dobverők
mégis várok mert boldogabb halált ígértél
erre a mai estére dicsőbb feltámadást
hát zenéssel kábítom magam addig
s mintha már nem is az estét várnám
csak súlyos sziklák odébb gördülését
vagy metrókocsik érkezését
a déli pályaudvari végállomásra
mintha újabb jelenést
mintha mindig újabb bizonyosságot

HÁROM KÍVÁNSÁG

Százszorszépet reggel
vagy szebbet annál is
Szirom-harangot délben
mikor legszebben kondul
Este kivilágított repülőt
szent fedelesszárnýt –
földközelben

ÉRTEKEZÉS A SZEPLŐKRŐL

Már csak szeplősen lehetsz szeplőtelen
istennő is csak úgy ha közel vagy
vagy ha messze vagy fene tudja
százhetven centid emelhet égis
látod a szomszéd Tejút is milyen közel
a második emelet is milyen messzire
ha nem nyílnak fel az ablakok
hiába fújja őket a szél

Már csak szeplősen lehetsz szeplőtelen
perforált dobozokból jöhetsz elő
vagy épp oda tarthatsz keringve
a Nap körül ellipszis alakú pályán
melynek egyik gyújtópontjában a Nap
másik gyújtópontjában valami
s vezérsugarad egyenlő idők alatt
egyenlő területeket súrol

Már csak szeplősen lehetsz szeplőtelen
az elsődleges elemi bőrjelenség
festékszaporulat fényártalom
amit ibolyántúli sugárzás okoz
Még jó ha a bőr csak gyulladt és vörös
fájdalmas foltos hólyagos
s az ember szerencsáját áldhatja
hogyha *csak* szeplők maradnak vissza

SE TE SE ÉN

Most már se te se én
hajad se homlokod se csak a szád
szemed se arcaid se csak a szád
Mert már nappalok se csak az éjszakák
látszanak annak

Ideges lábamba beleharapnak
a kóborlás kutyái néha-néha még
de a körözött személy nem én vagyok
csak díszőrséget áll a szél
csak harangoznak valahol

Egyre sárgábbak szomorúbbak
a levelek a másnaponta érkezők
Az órák visszafelé járnak
pedig tavasz van azt beszélnek

Így hát se én se te
ki nem ír sz levelet soha
Hajad se homlokod se csak a szád
Szemed se arcid se csak a szád

Meggörnyedsz
mint aki lisztes zsákot cipel – –
maga se tudja hová

ŐFELSÉGE

A délutánból jut asztalára bőven
és nemcsak terítőnek ha időben
mád délkörön is felmelegít némi
rég hajazásokat az elme
osztály folyosóján merengve bár
de hát a lány még mit sem sejtve erről
az erdőt látja a fában s madárdal
feléig el nem ér se hallókészülék
és ez a szép ha még visszagondolok
arra ami lesz a szürkület helyett
ahogy forog mozdulatlan kerek
felneveled postássá a levelet
de célt nem ér ha bordák közt acél
ma még tegnapelőtt van holnapig
vagyis időzavart *takar* pörsége
s nem tudom ott lakik-e őfelsége
ahol már akkor sem lakott amikor
az alkalom varratszedésre ment
de hát szövődménymentes sebgyógyulást
kívánok hercegnek s ostor nyelet
gyötörd a gyönyör lovait holnapig
s még tovább de ne várj csodát
mert szavaid kifosztotta valaki
aki ismerni vélte az éjjelt
s vezércsel gyanánt királynak megtalált

PERSPEKTÍVA

Hajdan festő ecsete voltam én
vörös kék fehér sárga tünemény
Szép színekkel szeretkeztem folyton
szőrös ujjak ragadták meg torkom

Hajdan nagy költőnek tolla voltam
folyvást csak a szépségről daloltam
Ablaktalan padlásszoba mélyén
dicsértem a napnak áldott fényét

Most ifjú vagyok Sokra vihetem
Már van pocakom s biztos kenyerem
Előttem minden kapu nyitva áll
akár élők előtt a hullaház

A MÉLTÓSÁG HUSZADIK MENETSZÁZADÁBAN

Mindig a méltóság ketrecében
ócska rongyaiban álarcában
mintha álarcosbálban rabruhában
Mindig a méltóság rácsai közt
mindig szűk cellájába zárva
mintha fejem búbjáig a sárban
A méltóság huszadik menetszázadában
mindenki üvegszemmel és falábbal
hőre lágyuló koponyával
a szépséges szemétdombok felé
mint valami rothadt Paradicsomba
koporsókba bevagonírozva
megpihenni gyökerek alá vetett ágyban
hol már felrázva a párna
s a férgek egészen elviselhetők
A méltóság súlyos terhe alatt
lézernek látni a napsugarat
nappalnak látni az éjszakát
azt hinni érted ez a gyász
a te halotti torod ez a tor
pedig érted majd sehol semmikor
csak torkukra kívánczik a bor
csak benépesül az akol
újabb görnyedezőkkel
A méltóság jelvényei fényesek
ó hogy gyönyörködtetik a szemet
és hogy ingerlik a szájat is
mily csodálatos a nyálfolyás
s ez a kioltott lángolás
egyenesen a mennybe visz

a többi halhatatlan pecsétőr közé
s majd a zászlólengetés velük
az lesz a jó
Örökösen a méltóság elé fogva
hátha kevés volna hat kutyája
s még fussa erőnkől az ugatásra
de lehetőleg jókedvűen
s azért a szekér is haladjon előre
vagy valamerre –
Néz a fehér kesztyűs századokra
fohászkodik hogy viruló vérszín virágot
teremjen tetves rózsabokra

HÍR

a tömegkommunikációs eszközök
a minap közölték:
megtalálták a körözött hullát
amint körözöttes kenyeret evett
mit sem sejtve

APRÓHIRDETÉS

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak
akik csere vétel eladás jármű lakás
kimondottan kulturált parkettacsizolás
csinosnak mondott mázsás-molett szörnyet
jó megjelenésű bentlakással
házasságot nyaraló céljából
időtleniséget
megegyezés szerinti időben
nyugati gépekkel részben napfényes
belvárosi gázfűtésű nyomort
közművesített szeretetet részletre
gyakorlott adatrögzítőnek
cikkakköltésű következetességet
felteltávolítást garanciával
mindenkori szétköltözőknek
ingatlan földrengést diszkrécióval
szép szabályozható műtőasztalt azonnal
dísztükröt aranyozott keretben
vakságot torzításmentesen szakember
pecsenyesütőt forgalmas helyen
romboláshoz égetett meszet vagonszám

VENDÉGESKEDÉS

Köves Istvánnak

Ők majd fölkeresnek minket
a pincében
s mi is őket pár napra rá
a siralomházban

Először mi nézzük végig
az ő kivégzésüket
aztán ők nézik végig
a mi kivégzésünket

És később mindent megbeszélünk
mert mi majd fölkeressük őket
a pincében
s aztán ők is minket
a siralomházban

Aztán ők nézik végig
a mi kivégzésünket
aztán mi nézzük végig
az ő kivégzésüket

És később mindent megbeszélünk
mert ők majd fölkeresnek minket
a pincében
s aztán mi is őket
a siralomházban

ATOMZSOLTÁR

szirénázó katonai teherautót
lát álmában a vak
nem a terror az egyetlen lehetséges út
a semmibe
vannak itt akik nincsenek
gyertyát gyújtanak önmagukért
tudják: közeleg az ő idejük
legyen nekik könnyű a nehézvíz

TÁRSADALMI HŐSKÖLTEMÉNY

a munkásosztály szemében
követendő példa
az értelmiség szemében
kontaktlencse
kezd kiépülni a kapcsolat
akár a balaton-part

A XX. SZÁZAD EMBERE

Az üzletben vevő vagyok
hivatalban ügyfél vagyok
a kórházban beteg vagyok
a kocsmában vendég vagyok
ha berúgok részeg vagyok
    ha nem vagyok
    halott vagyok
az utcán gyalogos vagyok
de vagyok-e
mikor egyik sem vagyok?

ÖRÖKÖS MÁSODOSZTÁLY

Átizzadt ingben indulok
másnap
beesett arcú
Tán hazafelé
tán sehová sem

Keskeny nyomtávú évek
s fapados
királyságom
szálkái közt
visz az utam:
Örökös másodosztály
magányos örültje –
Még ha féláron is

ÓHAJTÁSOK

A mentőkocsikat mind ide!
Hadd szirénázzunk mi is
ha már szolgálatvezető
nem lehetünk az időnek

Hordágyat ide! Szíjbilincset!
Felszántott hátunkra bélyeget!
Az elmúlás gallérját a nyakba!
A varjakat a szemhez közelebb!

KONSTELLÁCIÓ

I.

A jelen székrekedéses kapui zárva maradnak
hiába próbálnám simára borotválni arcomat
A múlt kohóiban most csapolják az emlékeket
jégpáncélonom lékeket – rossz rím helyett
Rendszámtábláim szeméttelpeken rozsdásodnak
s bár most dél van a dalban
nem értem hogy kerülnek a rendszámtáblák ide
ahogy beolvasztásuk időpontja is titok marad

II.

Fiókomban sokasodnak a hiába megírt levelek
szobám el nem küldhető üzenetekkel tele
Lélegeznem ez a levegőtlenység adatott
Papírhalomként fonnyadok és sajnálom magam
– bár még nem tudom méltó lehetek-e önsajnálatomra
Néha felmászok e rakások tetejére
a fák szépségéről elmélkedni

III.

Sebgyógyulásaim szövődménymentesen
és elsődlegesen következnek be
testemen a természetesség műtéti hegei
A hasamban felejtett késre büszke vagyok
jó érzés tudni hogy valaki velem van

PRÓFÉCIA

Nagyobb lesz a robbanás ha gödröt ás
arcán a győzelem szégyene fázik
Elmondhatja bárki milyen a hallgatás
ha más arany fénylik s a baka bokázik
De székből ülni szebb vitézi torna
mint trafóházban villámlásra várni
Gumibot vall igaz úri modorra
s boncasztalon jó feküdni mindhalálig

DISSZONÁNS DAL

Mi olyan de olyan de olyan
előzékeny és udvarias és
szolgálatkész emberek vagyunk

hogy ettől már el kel ájulni
és aluszékonyak kell lenni
és tökeszméletlennek kell lenni
és fájdalomingerre sem ébredni

Szóval csak azt akarom mondani
hogy mi olyan de olyan de olyan
előzékeny és udvarias és
szolgálatkész emberek vagyunk
hogyan talán nem is csoda ha néha
gépi lélegeztetésre szorulunk

A BETEGET KÓRHÁZBA SZÁLLÍTJÁK

– hódolat az adminisztráció nagyjainak –

A körorvos megírja a beutalót
melyen jól olvashatóan feltünteti
a beteg nevét életkorát lakcímét
a beutalást indokló kórismét
a gyógyintézet nevét és a dátumot
Aláírja és lepecsételi
számmal ellátott bélyegzőjével

Mentőszállítási utalványt ír
melyen feltünteti a szükséges adatokat
Aláírja és lepecsételi
számmal ellátott bélyegzőjével

Ezután telefonon megrendeli
a mentőgépkocsit
A mentőállomás telefonkezelőjével
közli a szükséges adatokat
és a szállítás sürgősségének fokát

A telefonkezelő rögzíti
a szükséges adatokat majd a
sürgősség mértékétől függően
a helyszínre irányít egy gépkocsit

A menőautó megérkezik
a beteget kórházba szállítják

A mentőszállítás díjmentes
és minden állampolgárt megillet

RÉSZVÉTEL

tilos a dohányzás
üzemi terület
tilos a bejárás

A CSODA ELMARAD

A csoda elmarad ma is
és szőrös pofánk körül
már ott parádéznak a pengék
csillogással vértezett vasak
ütőerek szerelmesei

A mozdony-ménesekek még
lehajtott fejjel zabálják
a földmélyi fekete abrakot

A vasbölcsők ringanak ringanak

Az elvetett vasmagokból
kicsírázik a vasvirág
gyönyörűséges rozsdá-szirom

A csoda elmarad

Hiába mondom: tányér
folyvást katonasapkáról beszélsz
csatatérnek hívod a zöld mezőt

Azt mondom: fa
szétnézel látod a mankót

Már nem merem mondani: fehér
A kötésre gondolnál tudom
s az ég tátongó sebszéleit
látnánk alatta

HÓDOLAT A HAGYOMÁNYNAK

A SZÉL ÁTKEL A VÁROSON

hegyek zöld haján
a kő-koponya átüt
mészkövek közé
préselt város utcáján
szembejön a szél
(telefonod van)

a sapkákat megemeli
úgy köszön
s tovasurran
egy közön
(ki az?)

minden kocsmába
beles fogy-e a feles
és az arany sör
a kerítések tövében
hugyozóknak emlék-
művet emel
(egy szőke női hang)

a fák térdre borulnak
a hegyek száz gondtól
megkopaszodnak
(mit akar?)

sáros vagy
üvölti a sár
a szél lesz gyilkosod
ha száz haláltól
ment meg
                    akkor is
(nem mondta
a szőke női hang)

ÖNVÁD ÉJNEK IDEJÉN

Hát mit képzelek én
hogy éjnek idején
mikor az utcákon is csak
egy-két éhező villamos
kivilágított gyomra korog
és akkor én
én szemtelen pimasz és merész

nem röstellek éjnek idején
csak úgy izé
mintha mittudomén

Hát mit képzelek én
hogymérszelek én
csak úgy egyszerűen mintha
nyitva lenne a kalitka
én jómadár no szép dolog
fene tudja mit forralok
és hogymézelem én
én pimasz pofátlan és mérsz
hogyméjnek idején
csak úgy izé
mintha mittudomén

CSENDELET

Kisiklik az álom szerelvénye
míg vágányzárak kulcsát keresem
mezítlábas talpfák nyári hócipőjét
A megrepedt sínek fölött
memoárom egy nyárfaágon – hogymalliteráljon –
tangót táncol
A távolban pionyer Abrószimov
piros nyakkendőjét lobogtatja –
színtévesztő a masiniszta

LEVÉL DOMONKOS ISTVÁNNAK

én lenni magyar költő
élni magyarország
leülni írógép elé írni vers
ajánlani domonkos pista
én lenni elégedett
álcázni magam epigon
verni enyém segg földhöz örömtől
eddig lenni egészen lendületes
a vers
disszonancia becserélni kakukkos óra
azóta én harmonikusan kakukkolni
tojni kemény tojás
rossz költők kikölteni
lottószelvény kitölteni
pénteken lesni szerencse
kulcslyukban lenni kulcs

én mondani: csúcs
ébredni völgy öreg tölgy
várni postát hozni nyugdíj
várni orvos beadni morfium
enyém koton kilyukadni
magad derékba törni nyaktól fölfelé
lenni analitikus
elmenni pszichoanalitikus
mondani: én lenni egészséges
rémes penészes krémes
én váratlanul benyúlni enyém orr
épp jókor
bányászni belőle fika
szeretni futball drukkolni benfica
én lenni óvatos
igényelni esztéka fehér bot
fejemre húzni sapka óvszer
eladó mondani: lenni olcsó
én venni két tucat
mutogatni utca hosszát
csillagok lenni messze
én nem gondolni csillagokra
fogni magam elmenni kocsmára
áztatni magam vörös borba
enyém tyúkszem élesebben látni tőle
időtlenység lekésni tíz másodperc
karhatalomtól kérni karperec
mézesmadzag megfeküdni gyomor
menni borozó
kérni sör ötször
mondani: nem lenni nyomor
én inni mindennap grúz tea
enni családi gyufa reggeli
délre lángra lobbanni jó alliterációtól
fogamra kötni fogadás
beszélni kötél jövőidő
végezni ingamozgás
kezdeni szaktanfolyam
folytatni amazonasz
látni világ televízió színesben
látni világ utcán feketésszürke
lehívni piros ász
megnyerni snapszer
gyógyszer bevenni naponta középszer
lenni középkáder
béka segge figyelmeztetni hierarchia
hagyomány becserélni tevéűrülék
bika valaga fújni nóta
én lenni idióta holnap óta
kapni reuma térszalagrend

motyómat zsaru kikutatni
kimutatás élet bemutatni
én lenni nagy tudós
kutatási terület lenni kuka
élet nem lenni majonéz
kenni kenyér
enni hozzá fehéregér
mielőtt indulni séta
látni szűkös karám kábítóvilla
látni dombon sok rózsza
kinézni vakablak
lenni feminista
lenni maszkulinista
lenni hermafrodita utazni afrika
matracom afrika
fújni erős északkeleti szél
én lejmolni mindig keletinél
pénztárcámban lenni erény
hátamban disznóölő kés
lenni illedelmes
adózni kamaszodni kitavaszkodni
járművön fogódzkodni
mégis megkopaszodni
én nem egészen érteni
gondolataimnak engedni szabad folyás
orvos mondani: én lenni nemibeteg
hagyomány becserélni rizsa
ragadni pálcika
nem menni szibéria
kikönyökölni vonatablak
sokat dohányozni saját temetés
kandeláber kiinni tiszta alkohol
ásni sír kapitalizmus
tőköm lógni
tőkém teremni
ragadni kő ablak beverni
én lenni elégedett
verni enyém segg földhöz örömtől
kakukkos óra egyre csak kakukkolni
eddig lenni egészen lendületes

VERSIKE

A jogok szűkös kifutójából
télire kényelmes óljába
húzódik vissza a disznó –
sorsa felől végre nyugodtan

MEGŐRÜLTEM

Megőréltém ez nyilvánvaló!
Megyek az utcán szirénázva
május van mégis hull a hó
Csak én tudom: mentőautó vagyok
magamat viszem hordágyamon
stabil oldalfekvésben megkésve
Bárhogy sietek mégis meghalok
Nézem: se légzésem se pulzusom
Ekkor kitöltöm dögcédulám
s irány a hullaház!

(Félek hogyha az eset kitudódik
elítélnék halottkémkedésért)

SZESZBE MÁRTOTT DÉLUTÁN

I.

Ez a szeszbe mártott délután
tűpárna-trónra ültet
s újabb kocsmákba ráncigál
Zárt kofferekéből megjósolja
jövőmet és jótévőmnek
nevezi magát

Hószőnyeget terít
a lábam elé
hogy tisztának higgyem magam
de vérrel mocskolja be
s a mellékutcák patkányait
istenként tiszteli

Hát hogy kerülök én ide
mennyei fűtött szobából
e szél-söpörte poklon túli
mélybe? Mi dolgom itt
honnán a madarak
ázottan menekülnek?

Már hazamennék
de a buszok nem állnak meg
soha Zöld lámpa-tévelyben
keringik körbe a várost
Nem állhatnak meg soha
Már hazamennék de

ez a szeszbe mártott délután
tűpárna-trónra ültet
s újabb kocsmákba ráncigál

Zárt kofferekből megjósolja
jövőmet és jótevőmnek
nevezi magát

II.

Hószőnyeget terít
a lábam elé
ez a szeszbe mártott délután
hogy újabb kocsmákba ráncigáljon
s ültessen túpárna-trónra
Tisztának hinném magam
de megjósolja – zárt kofferekből –
jövőmet s még jótevőmnek
nevezi magát!
Vérrel mocskolja
be a mellékutcák patkányait
akik istenként tiszteleik

Mi dolgom hát
mennyei fűtött szobában?
Inkább a szél-söpörte
poklon túli mélybe!
Az ázott madarak
röptével örvénybe zuhanni!

Hazamennék
ha a buszok nem állnának meg
soha a Zöld lámpa-tébolyban
keringenék körbe a várost
Nem állhatnának meg soha
ha hazamennék Mert

hószőnyeget terít
a lábam elé
ez a szeszbe mártott délután
hogy újabb kocsmákba ráncigáljon
s túpárna-trónra ültet
hogy tisztának higgyem magam

ELLENTÉTPÁRHUZAMOK

a kutya a földbe ássa ürülékét
az ember tudására büszke
a tigris megmutatja fogsorát
az ember ajándék lóét nem nézi
a rugós bicska nyílt
a bika agresszív
az ember erkölccsel vértet szed föl magát

az állat szabad
az ember *szabadabb*

ARTE LEGIS

az apácák szüzességi fogadalmat tesznek
a kurvák kurva jól keresnek
a feltalálók mindig feltalálják – magukat
engem pedig mindez nem túlzottan érdekel

KAKUKKOS KÖLTEMÉNY

A kukkos kakukkos órájára néz
Naphosszat autóban kuksolni nehéz
S vár az állami rendszám
megóvhatná tán
ám így lesz ő is megfigyelhető
De nekem erre nincs időm

Az állam felduzzasztja gépezetet
s nem sejti a kukkos mikor órájára néz
a kakukkosra
hogyminden erőmű gyöngeséget termel
Szemét odaszögezi a terepre
ahol éppen én lebbenek el –
nem érti miért integetek

A BÖLCS KÁDI

A bölcs kádi mindig zuhanyozik
a törvényeknek bölcs tudója ő
Kádja fölött zuhanyrózsa nyílik
kertjében a színes szirmú idő

kibomlik akár szép cipőfűző
A bölcs kádi tudást reggelizik
s bölcsebb kádi néz rá a tükörből
Bort prédikál de konyakot iszik

A bölcs kádi mindig igazságos –
szezonzégén leszállított áron
A bölcs kádi egyre okos(k)odik

s a törvény tudásától óva int
Ám én tudom – történjék meg bármi –
a bölcs kádi a legbölcsőbb kádi

HÓDOLAT A HAGYOMÁNYNAK

Tandori Dezsőnek

Megiszom
a maradék konyakot
megnyomom
a HÍVÓ feliratú gombot
de ím
nem jön a rím
hát elmosogatom a cipőkanalat
s már itt is vannak a darazsak
hegemonista agresszorok
(na és akkor még ilyen sorok
bent maradhatnak a versben!)

Megiszom
a maradék konyakot
megnyomom
a HÍVÓ feliratú gombot
de bánatomra
nem jön a forma
megint ott ácsorgok dalolva
a világvégi KÖZÉRT előtt
megszeretem a lehúzott redőnyt
(amíg megérkezik a MENTŐ
könnyebben telik az IDŐ)

Megiszom
a maradék konyakot
megnyomom
a HÍVÓ feliratú gombot
de várhatom
míg ideér a tartalom
mozgólépcsőre hágnak ha bércre nem
metróra szállok ha völgybe nem
bú s kétség mellettem
(no meg a konyakosüveg
ami már üres)

HAZAKÜLDÖTT TUDÓSÍTÓNK ÜNNEPI KAPUTELEFONJELENTÉSE A LEGFRISSEBB ESEMÉNYEKRŐL AVAGY A VONALBAN ÉN – MERT NINCS KAPUTELEFONUNK ÉS EGYÁLTALÁN ...

Mindig ez a felejthetetlen amnézia
mintha a felcsigázott kagylók
okai lennének bárminek:

becses botránynak
kiváló kudarcnak
romos reflektornak
főbenjáró fejetlenségnek
Pedig ők befelé fordulnak
mint a nyílás nélküli tölcsér
ezért akaratlanságuk szándékos
de ezt elhallgatom ha kimondom
és ...

(itt megszakadt az összeköttetés)

IGAZ TÖRTÉNET

AZ ARCOM

Az arcom széles nyomtávú vágány
ha 1,6 méteres körzetében tartózkodtok
nem vállalhatok értetek felelősséget –
Ki tudja mikor robog végig egy vonat
módosítva a nyomtávokat
Mégsem transzkontinentális vasúti rt. az arcom
fonalból összeszövődő monopólium
Olyan az arcom mint bárki arca
senki arcához nem hasonlítható
havas ha éppen hull a hó
modortalan ha ezt kívánja a *jó modor*
személyvonat ha így kívánja a menetrend
Bármikor végigszáguld önmagán az arcom –
ha épp így akarom

FÉKUTAK VÁNDORA

Éjszakai spontán költemény

lebetonozott fékutak vándora
hidraulika amint heherészik
szabadságodnak csak rabja vagy
kulcsfigura ki elvesztette kulcsát
de liften menni mennybe jó dolog
bár banánhéjon elcsúszni
karmok és ablakok helyett
nem veszélytelen
fosztóképzőkkel megrakott vonatok
elmúltak pedig nem is borogattam
ki beszél itt az én hangomon
az emlékek jövőidejéről
mint cigarettahamu
ha a szavak a csend csőcseléke
ezer évre rá millenniumról beszélünk
és radarokkal mérjük a mérhetetlent
ki hinné el hogy hihetetlen
minden almacsutka
és a zajlás csak zajlik
mindig szeretném vállalni önmagam
semmi van a gondtalan gondolatok mélyén arany
egyedül kint hagyok mert ő vagyok
jó bármikor bármit tenni

nagyobb feszültségek haladnak át rajtam
mint a távvezetékeken
egész éjjel csak dohányzom
reggelre mindig olyan vagyok
akár egy halálfej rokona
arcomban felgyorsul a lassú égés
piros üvegcserepekből rakosgatom össze
arcomat a verset

EMPÁTIA

Átérezve az édesvízi bálnák
keserűségét
behódolva a nehézvíz könnyed
társalgási stílusának
az ellenvonat baráti magatartásának
fizetem hadisarcom:

naponta borotválom arcom
fűre pázsitra gyepre nem lépek
csak ha tilos
magamat póráz nélkül nem sétáltatom
sugárfertőzött átmérők között
nyitva felejtett rádió bömbölök

CSAK ESTE VAN

Ne hívjatok mentőt
csak este van
meglazulnak az arcok
de május infúziói
lassú cseppszámmal erőznek
ilyenkor is

Ne hívjatok mentőt
csak este van
felcseperednek az árnyak
a fákhöz felnőnek a fák
csak az öklök
vad vonulása örök

Ne hívjatok mentőt
csak este van
korsók törnek
csak s poharak koponyák
Bepólyált boroshordók: menny
másnapos kis sérültjei

Ne hívjatok mentőt
csak este van
csak meglazulnak az arcok
de az izmok
újra rángani vágnak
A kötésen átüt a vér

KÉT ZIGÓTA MIATT

Két zigóta miatt gaméta lettem
De milyen tiszteletlen!
Addig osztódtam csíráztam növekedtem
törődtem törekedtem
míg vörös színtesteim váratlanul
a Fehér Ház előtt sárga köntösben
cukornádat kezdtek aratni
Ekkor bújtak ki első lombleveleim
a postaládák evolúciós fedezése mögül –
ijedtükben

AZ ÉPPEN VÁRHATÓ ELJÖVETELE

A vadgesztenye tüskés burkából
megszületik az elsíratott nap
és minden mintha lenne gyurmából
s csuklódba láncfű bilincse olvad

Kenyérre kennéd a macskamézet
mutatnál vértől vérző sebeket
de elvakulsz ha a napba nézel
s lekötöd a nem vérző ereket
is Zöld fák közt néger szül

fehér gyereket
a fenyő bükköt s tölgyet a gyertyán
Kutyák foga csókolja kezedet

Eljön az éppen várható de
sosem várt
idő mikor a vér féktelenül dobol:
pírja ott világlik pergamen-arcodon

HELYZETSZONETT I.

Úgy érzem hogy nyitott vagyok
ajtómat kettőre zárom
Élesen látok mint vakond
erős vár az én túrásom
Dolgos kéz a koszos kezem
néha imára kulcsolom
Fohászomat elrebegem
s fogaim közt istent szidom
Disznónál részegebb leszek
ha megtalál az alkalom
Emberek vagyunk barátom
gyomrunkban elfér több liter
Érzem: elég nyitott vagyok
szívemet háromra zárom

HELYZETSZONETT II.

Hazudtam én mint a többi
de hát ez a becsület
Megtanultam célra törni
boldog ember így leszek
Elektromos tűzhelyeken
sütögetem pecsenyém
A szerelmem hű szerelem:
minden asszony az enyém
Élem saját kis életem
valóságos bölcs vagyok
Nem önmagam kísértete –
annál rosszabb és nagyobb
S továbbra is hazudnom kell –
őszinte csak így vagyok

IKSZEDIK VILÁGHÁBORÚ

Ofélia analízisbe vonult
a hadsereg a városba bevonult
a rendőrség kivonult
a karhatalom kiszállt –
búsan csuktam be ablakom
Emlékszem még: sárga villamosok
totyogtak bennem tova
tétova lúdtalpas ludak
a veszthely felé –
a győzelem reményében

MÉG VISSZANÉZ

valaki visszanéz a lónevek mögül
hát ő lenne mégis a lázban házaló?
Elemi gázmolekulákká tömörül
S mert évszakokba költözik ki: bentlakó

elektronokat koldul külső héjára
az időnek címzett leveleket sosem
adja postára ő a bent kintornása
fogantyúkat teker amik még nincsenek

és feldereng már a sötétség kőszene
győzelem és megszólalhat a közene
éljenek égjenek a kandeláberek

homokszem pereg dob pereg hiány pereg
valaki pokolra jutva is üdvözl
mikor még visszanéz a lónevek mögül

MÉLYINTERJÚ

Tudtom hogy tudatom alatt
200 méterrel
uránlelőhely
Robbanófejeim pirosodnak
ha néha durva vagyok
mint a kőolaj-finomítók
Előkelő földgázmező
virágait csokorba kötöm
Bánatomban olajkútba ugrok
a föld felszínén
indulok erjedésnek –
felvonó visz engem a mélységekig

SZONETT MARS MARSALLHOZ

Katonaruhába öltöztetnek
hogy ne dideregjek a haláltól
s a kényszer súlyától földön fekvé
lássam hogy hullik mázsás madártoll

Akár lövedék szárnyán szállhatok
a szent és dicső célpontok felé
Süket lehetek ha madár dalol
süketséggel kitüntetett vitéz

Katonaruhába öltöztetnek
a haláltól én mégis didergek
s ezt tudatom önnel Legfőbb Hadúr

Menjen nélkülem a bandérium
s majd én is találok valami más
nekem jobban tetsző szórakozást

IGAZ TÖRTÉNET

A csontsineken tovarobog a délután
bár a szemafor feketét jelez
A talpfákból kiálló szálkák
alkalmat adnak hasonlatra
rímre: távírópóznák
Szomjúságba torkolló folyó
üdülőtelepét látom:
alfa = juharfa
béta = langaléta
keressük deltát
a kiváló dolgozót
A kalauz megmutatja
tüdejében a kés helyét
Semmiség – mondja a belső rím miatt
mikor egy megriadt madár száll be
a csukott ablakon
Udvariásan végfácskákat ültetünk
a „kisgyermekkel utazóknak”
feliratú ülőhelyekre
majd a történet tengelyfonalát
kezdjük idegesen gabalyítani